

[Formanden]

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ellemann-Jensen (V):

Nøgleordene i den erklæring, statsministeren gav til folketinget i går, var samarbejde og stabilitet, og det er jo to ting, det har skortet slemt på i den senere tid. Venstre deler ønsket om stabilitet, og vi deler den opfattelse, at kun igennem samarbejde kan der sikres stabilitet. Det er derfor, venstre er gået i regeringssamarbejde med socialdemokratiet.

I venstre opfatter vi landets økonomiske og politiske situation som uhyre vanskelig og helt uholdbar. I dag er Danmarks nettogæld til udlandet omkring 57 mia kr., og fortsætter den udvikling, der er i gang, så vil gælden til næste år nå op i nærheden af 70 mia kr. Så er vi formentlig tæt ved den situation, hvor Danmarks kreditværdighed i omverdenen er så anstrengt, at vi må afgive yderligere handlefrihed i den økonomiske politik, og vi ved, hvad det vil indebære. Det vil tvinge os til at føre en politik, som tager stadig mindre hensyn til ønskerne om at fremme beskæftigelsen, og hvis vi udefra bliver tvunget til at føre en sådan politik, så kan det kun yderligere skabe problemer for og mistillid til det danske folkestyre.

Men allerede i dag er det jo sådan, at samtidig med at gælden til udlandet vokser alt for hurtigt, så vokser arbejdsløsheden. Som tingene tegner sig nu, er der udsigt til, at vi til næste år vil få over 200.000 arbejdsløse i årsgennemsnit, og det betyder i virkeligheden, at vi i de værste måneder i den kommende vinter vil blive stillet over for ugentlige arbejdsløshedstal på mellem 250.000 og 300.000.

Den situation er ikke acceptabel. Den lægger et utåleligt pres på folkestyret, og den fremmer de kræfter, der virker opløsende på sammenholdet i det danske samfund. Vi kan ikke fortsat tillade en situation, hvor udlandsgæld og arbejdsløshed vokser samtidig, og hvor de enkelte grupper i samfundet i deres forsøg på at beskytte sig imod denne udvikling uvægerlig kommer til at gøre tingene værre endnu også for sig selv.

Vi kan ikke hente hjælp og trøst i udlandet uanset hr. Glistrups fantasisyner om al-

verdens gode ydre vilkår. Der gives i dag ingen rimeligt sikre tegn på, at der udefra kommer en sådan økonomisk vækst, at det giver den fornødne lindring for Danmarks syge økonomi, uanset hvad der er stillet op af målsætninger under sommerens internationale økonomiske topmøder, og derfor må vi selv gribe ind.

Det er baggrunden for, at venstre har taget det helt usædvanlige skridt at gå i regeringssamarbejde med socialdemokratiet, for det er et usædvanligt skridt, og ingen skal være i tvivl om, at det har været et uhyre vanskeligt skridt for os at tage. Men vi har erkendt, at den ene halvdel af befolkningen ikke kan løse de store aktuelle problemer hen over hovedet på den anden halvdel af befolkningen. Vi har erkendt, at den meget vanskelige økonomiske situation stiller krav om et helt usædvanligt politisk samarbejde, hvor alle grupper løfter i fællesskab, og det er derfor vi er gået i regeringssamarbejde med socialdemokratiet.

I venstre tror vi på, at den politik, der stikkes ud af den nye regering, og som statsministeren løftede fligen for i går, vil kunne løse problemerne, men vi er også udmærket klar over de meget strenge krav til fasthed og udholdenhed, der bliver stillet, hvis vi skal gøre os håb om at nå resultater.

Statsministeren fremhævede i går, at der er tale om en flerstrengt økonomisk politik, hvor hovedsigtet er at styrke produktion og beskæftigelse i eksporterhvervene og de importkonkurrerende erhverv. Denne understregning af det flerstrengede må vi tage som en advarsel imod at betragte enkelte elementer i de kommende års økonomiske politik løsrevet fra en større sammenhæng. Så vil man jo også hurtigt kunne få nogle mærkelige ting ud af det, hvad vi allerede både har set i den offentlige debat og hørt her fra talerstolen for et øjeblik siden.

Der er nemlig grund til hele tiden at erindre sig, hvad der vil ske, hvis der ikke bliver gjort noget. Hvis der ikke bliver foretaget noget, så vil vi køre videre med en finanslov, som skaber alt for megen købekraft, giver alt for store finansieringsproblemer. Udlandsgælden vil stige med voksende hastighed. Renteniveauet vil blive presset yderligere op. Usikkerheden vil i voksende grad lamme beslutningsdygtigheden og dispositionerne i erhvervslivet, og ledigheden vil vokse. Det er